

andet Skib; men Ulykken er, at de ikke kunne gjøre dette. Dersom de kunde gjøre det, var det det Bedste, men Lovforslaget skal, da dette nu er dem affaaet, virke til, at de alligevel kunne naae at komme til Søs, naar nemlig Skibsførere eller Rhedere ikke ville modtage dem paa anden Maade. — Det har glædet mig at høre det ærede Medlem omtale den anden Maade, som jeg nævnte, til at stifte Søfarten Tilgang af Lærlinge, nemlig ved at bestemme, at Skibe af forskjellig Sterrelse skulle have een eller to Lærlinge ombord. Dersom jeg kunde faae det ærede Medlems Understøttelse til et Lovforslag, som gik ud herpaa, skulde jeg ikke være uwillig til at være med til at udarbejde et saadant, men jeg negter ikke, at jeg har næret nogen Frygt for, at det vilde være et temmelig stort Indgrib i Rhedernes private Rettigheder, og at jeg navnlig fra den Side, som det ærede Medlem serlig repræsenterer, vilde finde Modstand imod noget Sligt. Skulde jeg imidlertid have taget feil i denne Henseende, skulde det være mig meget kjært at arbejde sammen med det ærede Medlem i denne Retning. — Til det ærede Medlem for Ribe Amts 1ste Valgkreds (Th. Kruse), som staar i Forbindelse med flere praktiske Søfolk, og som gjennem dem har erfaret, hvad Meningen er med Lovforslaget, vil jeg bemærke, at jeg tror, han er selvstændig i Vildberede med Hensyn til Opfattelsen af dette Lovforslag. Det er virkelig ikke skrevet for at skaffe Skibsførere og Rhedere nogen Begunstigelse, men udelukkende fra Lærlingenes Standpunkt. Dersom man fra vor Side — jeg tillader mig at sige „vor“, da det vil kunne ses af Motiverne, at jeg har havt Del i Lovforslagets oprindelige Affattelse — havde kunnet finde en anden Maade, paa hvilken Lærlinge kunne faae den høist nødvendige Uddannelse for at kunde komme til Søs, havde vi vistnok ogsaa brugt den; men dersom Rhedere og Skibsførere i det Hele havde villet modtage disse unge Mennesker, var der ingen Grund til Lovforslaget. Grunden til det er udelukkende den, at man vil skaffe Almuesbørn og uformuende Drenges Udgang til at komme til Søs paa en Maade, som de ikke tidligere have havt. Dersom den Tendent, som det ærede Medlem omtalte, virkelig havde ligget i Lovforslaget, vilde jeg i det Mindste ikke have givet mit Navn dertil. Jeg har ogsaa havt Leilighed til at komme i Forbindelse med forskjellig praktiske Søfolk og til at høre deres Mening om Lovforslaget, men den Mening, som det ærede Medlem fremsatte, har jeg ikke hørt en eneste af dem nævne.

Th. Kruse: Jeg antager, at der senere vil blive Leilighed til at drøfte denne Sag noget nærmere, og jeg skal derfor nu afholde mig fra at besvare, hvad det ærede Medlem sidst udtalte.

Berg: Jeg skal slutte mig til den Opfor-

dring, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Luzen) rettede til den høitagtede Indenrigsminister om at tage selve Spørgsmaalet under Overveelse, om der gives passende Midler, hvorved man vil være i Stand til at give de mange unge Mennesker, som ønske Udgang til at oplæres paa Søen, Leilighed til at komme til Søs paa saadanne Vilkaar og en saadan Maade, at man overhovedet kunde finde det forsvaret mod de enkelte Personer, mod Skibsførerne og Samfundet. Det er ganske vist, at denne Sag har meget stor Betydning, og for saa vidt dette Lovforslag gaar ud paa at ville forsøge tilbørlig at løse dette Spørgsmaal, fratjender jeg det ikke Betydning, selv om jeg ikke kan omfatte det med samme Interesse som andre ærede Medlemmer. Jeg er ikke ganske enig i den Opfattelse, som den ærede Indenrigsminister havde af Bestemmelsen i § 1. Vel er det udtalt, at naar Lærlingen ikke forhyres til eller udmønstres med noget andet Skib, er han ikke forpligtet til at opfylde Kontraktens Bestemmelser videre, men det er dog en noget absurd Stilling, at der indgaaes en Kontrakt med en Skibsfører paa Rhederiets Vegne om, at han skal tage en Lærling med, som han maaste ellers ikke havde Brug for, for Exempel i 5 Aar. Han tager ham med paa en lang Rejse paa et Par Aars Tid eller kortere, og naar han saa kommer tilbage, siger Lærlingen: Nu skal Du have Tak, nu gaar jeg bort, da jeg vil over i en anden Stilling, jeg skylder Dig Intet. Kun i det Tilfælde, at Lærlingen vil forhyres som Sømand, skylder han Noget. Er han derimod fjed af Skibsføreren, fordi han ikke kan holde ud at være sammen med ham, fristes han bort fra Søen for at undgaa Forpligtelsen. Men i Reglen vil han ikke kunne undgaa Forpligtelsen, thi der vil ogsaa efter Lovgivningens almindelige Regler findes Bestemmelser i en saadan Kontrakt, som i alt Fald i høi Grad ville opfordre hans Forældre eller Børge til at tilskynde ham til at opfylde Betingelserne, følger Lærlingen ikke denne Opfordring, vil der enten juridisk eller moralsk være en stærk Forpligtelse for den eller dem, der have indgaaet Kontrakten paa hans Vegne til at yde en passende Godtgjørelse, saa at den Fritagelse, der, som antydet af den ærede Minister, nævnes i § 1, i Reglen ikke vil blive effektueret. Det forekommer mig absurd paa den Maade at løse sig fra Kontraktens Bestemmelser, at man løber bort, bøjer af og gaar om i en anden Gade; i alle Tilfælde er det ikke hensigtsmæssigt. Dette med Hensyn til denne Frihed, som jeg altsaa ikke tillægger noget væsentligt Værd, og som jeg i Virkeligheden ikke finder et tjenlig for Diemedet; thi om end Lovens Hensigt er god, vil denne Bestemmelse afstrække Skibsførere og Rhedere fra at benytte Loven, naar de se, at Skibsdrengene blot kunne gaa fra Skibet og sige: nu vil jeg være noget Andet. Saa have de aldeles ingen